

של הוספה בזמן מיוחד הרי זו הוספה שלא על דרך הרגיל, כאופן שבאין-ערוך!

להמשיך בהספות עד סוף השנה

ו. והוספה זו הולכת ונמשכת (ואדרבה בעילוי אחר עילוי) במשך כל התקופה ד"שבע דנחמתא" (עד ראש השנה, שבו יומשך חיות חדש ונעלה יותר כו'), כלומר, אין זו הוספה חד-פעמית, אלא הוספה באופן של קביעות, מיום ליום, ובמשך "שבע דנחמתא"⁸.

בהדגשה יתירה בחשבון צדק מה עשה לקירוב הגאולה

ז. בכל ה"נ"ל ניתוסף הדגשה יתירה בדורנו זה, [ש]צריכה להיות הדגשה והוספה מיוחדת בכל הקשור לקירוב הגאולה, כולל ובמיוחד הצפי', הבקשה והתפלה על הגאולה¹⁰. כפסק דין הרמב"ם¹¹ "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו כו"¹².

ח. על כל אחד ואחת לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה¹³ !

להתבונן שמישיב בכבודו ובעצמו מצפה להגאולה וממתין לפעולה שלו

ט. [הנ"ל הוא] בפרט על ידי התבוננות שמישיב צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל¹⁴ לאחר שכל אחד ואחת ישלים התלוי בו להחיש את ביאת המשיח, ומכיון שמישיב צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גודל האחריות המוטלת עליו, ביחד עם גודל הזכות כו"¹⁵.

(7) תשמ"ח שם ע' 153: "ולא עוד, אלא, שתיתכף ומיד לאחר חמשה עשר באב (שבו מתחילה הוספה שבאין-ערוך) נכנסים עתה ליום השבת, שבו ניתוסף עילוי ושלימות (ויכולה) בכל ימי השבוע ובמיוחד בערב שבת, ובזה גופא שבת נחמו, שבו מודגש שהעבודה צ"ל באופן ד"כפלים" "נחמה בכפלים" ע"י העבודה באופן ד"כפלים לתושי", ופ' ואתחנן, "מתנת חנם", "כפלים" ו"מתנת חנם" ביחס להוספה באין-ערוך דחמשה עשר באב".

(8) תשמ"ח שם ע' 153: "מספר הכולל כל שבעת ימי הבנין, כללות הזמן, היינו, שהוספה זו חודרת בכל משך הזמן, ועאכ"ל שחודרת בכל מציאותם של ישראל, שהתקשרותם עם הקב"ה מתבטאת במספר שבע.

וכיון שהתחלת התקופה ד"שבע דנחמתא" היא באופן ד"כפלים לתושי", "מתנת חנם" (גם ביחס להוספה דחמשה עשר באב) הרי מובן גודל העילוי והוספה מזמן לזמן במשך כל התקופה ד"שבע דנחמתא", הוספה באין-ערוך לגבי הוספה באין-ערוך כו', עד אין סוף".

(9) תשמ"ח שם ע' 154: "...דבר ברור הוא שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ודור הראשון של הגאולה דוגמת הדור שנכנס לארץ לאחר חמשה עשר באב שבו "כלו מתי מדבר", ואז נעשו "כולם שלמים ועומדים הלכנס לארץ... מאותן שכתוב בהן (בפרשתנו) חיים כולכם היום".

ולכן, בעמדנו בסמיכות ממש לחמשה עשר באב, שבו מודגש ביותר שנמצאים בסיום הגלות ד"מדבר העמים", ר'עומדים להכנס לארץ", באופן של גאולה נצחית שאין אחרי גלות צריכה וכו'".

(10) תשמ"ח שם ע' 154: "ע"ד ובדוגמת תפלת משה, תקט"ו תפלות, כדי לפעול הכניסה לארץ באופן של גאולה נצחית".

(11) "הלכות מלכים רפ"א".

(12) תשמ"ח שם הערה 91: "וי"ל שטעם החיוב (לא רק להאמין בו, אלא גם) לחכות לביאתו אף שצפי' ונגעונים לדבר הנכסף מביאים לידי רגש של צער כו' כדי שיתפלל יותר ויבקש על ביאתו, ועי"ז יחיש ביאתו בפועל ממש".

(13) תשמ"ח שם ע' 154.

(14) תשמ"ח שם: "כמובן מדברי הגמרא (סנהדרין צח, א) שאינו מתיר שני נגעים ביחד שלא יתעבכ כדי קשירת שני נגעים".

(15) תשמ"ח שם: "שלכן, כשיבוא משיח צדקנו בקרב ממש, יודה לכל אחד ואחד על פעולתו להחיש ביאתו, ולא רק הודי' בלבד, אלא יוסיף ויתן מעניניו, הן ענינים רוחניים, החל מלימוד תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", והן ענינים גשמיים, ש"הטובה תהי' מושפעת הרבה וכל המעדינים מצוין כעפר".

המעשה הוא העיקר

שבת נחמו

להוסיף בעוד פעולה ועוד פעולה להביא משיח בפועל

א. בשבת נחמו, בסמיכות ממש ליום טוב דחמשה עשר באב, זמן המוכשר ומסוגל ביותר לתיקון כללות ענין החורבן והגלות יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" הממהרים ומזרזים את הגאולה, להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה כדי להחיש ביאת משיח צדקנו בפועל ממש¹.

ב. בפרטיות יותר להוסיף בלימוד התורה ("מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה"), נגלה דתורה ופנימיות התורה ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" תוספת הידור בקיום המצוות, כולל ובמיוחד מצוות הצדקה, השקולה כנגד כל המצוות².

להתחיל החשבון צדק של השנה, ולהשלים החסרון, ובהוספה

ג. לכל לראשי צריך כל אחד ואחד לעשות חשבון צדק³ בנפשו בנוגע ללימוד התורה נתינת הצדקה וכללות המצוות, האם עבודתו היתה כדבעי, כפי החיוב על פי דין, ללא חסרון. וגם לאחר שמשלים את החסר ובאופן של שלימות אין להסתפק בזה, אלא צריך להוסיף עוד יותר, הן בכמות והן באיכות⁴.

ד. לדוגמא: בלימוד התורה להוסיף הן בכמות זמן הלימוד, והן באיכות הלימוד, באורך רוחב ועומק כו', ובצדקה להוסיף הן בכמות הממון, והן בענין דסבר פנים יפות, ובכמות הממון גופא לא רק לפי ערך ההוספה בעשירות שלו שסכום ה"מעשר" גדול יותר, אלא גם הוספה מ"מעשר" ל"חומש", להוספה יתירה מ"חומש" כו"⁵.

ה. ובהוספה גופא כמה וכמה דרגות בעילוי אחר עילוי: כללות העבודה על דרך הרגיל צריכה להיות באופן של הליכה, ועד להוספה באופן של חידוש. ומזה מובן, שכאשר מדגישים ענין

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב תשמ"ח התועודיות ע' 2-151: "בעמדנו בשבת נחמו וכו'".

(2) תשמ"ח שם ע' 152: "כמדובר כמה פעמים בענין "ציון במשפט תפדה ושבי בצדקה".

(3) תשמ"ח שם הערה 70: "להעיר, ששבת נחמו היא התחלת התקופה ד"שבע דנחמתא", מאחר תשעה באב על ראש השנה" סיום השנה [שנה"ג: "נוסף להרמו בחודש אב בכללותו, שמזלו ארי', ר"ת אלול ר"ה יוה"כ' הוש"ר. ובפרט מחמשה עשר באב ואילך כידוע המנהג אצל כמה שמברכים כתיבה וחתומה טובה מט"ו באב ואילך], שלכן מתחיל כבר עשיית החשבון צדק על כללות העבודה במשך כל השנה".

(4) תשמ"ח שם: "ובאותיות פשוטות: לכל לראש וכו'".

(5) תשמ"ח שם הערה 71.

(6) תשמ"ח שם ע' 152-3: "ילכו מחיל אל חיל", "מוסיף והולך... מעלין בקודש", ועד להוספה באופן של חידוש "אשר אנכי מצוך היום, לא יהיו בעיניך כדיוטגמא ישנה... אלא כחדשה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי בר' לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד